

Saarna 2.6.2019

Jeesus lupasi lähettää opetuslapsille Puolustajan taivaasta. Tietämättä Pyhästä Hengestä mitään, he ovat saattaneet odottaa, että Jeesus lähettäisi heidän luokseen toisen profeetan tai kenties enkelin. Opetuslapset ovat varmasti miettineet, millainen tämä mystinen Puolustaja on? Milloin Hän tulee? Miten me tunnistamme hänet? Jos Pyhästä Hengestä ei ole aikaisemmin kuullut eikä Häntä ole kohdannut, on varmasti ollut vaikeaa ymmärtää, mitä Jeesus oikein tarkoitti. Jos Pyhän Hengen kosketusta ei ole koskaan kokenut, kuinka sitä osaa odottaakaan?

Jos meidän täytyisi nyt selittää Pyhän Hengen toimintaa ystävälle, jolle aihe on täysin vieras, se voisi olla melko hankalaa. Kuinka saada toinen ymmärtämään? Kertoisimmeko hänelle, että Pyhä Henki tuo rauhan sydämeen, varmuutta Jumalan olemassaolosta ja Jumalan asiasta, vahvuutta seistä oman uskon takana, lohdutusta? Ystävä saattaisi vastata, että saan jo rauhaa liikunnasta ja lohdutusta perheeltäni, mihin enää tarvitsen Pyhää Henkeä? Aivan kuten tämän kuvitteellisen ystävämme, opetuslasten on aluksi voinut olla vaikeaa ymmärtää, mitä Jeesus oikein tarkoitti. He olivat muutenkin keskellä tunteiden mylläkkää. Vastahan Jeesus kuoli, mutta nyt Hän oli taas heidän kanssaan. He olivat ehtineet jo surra rakkaan ja läheisen Jeesuksen menetystä, huolestua tulevaisuudesta ja vaipua toivottomuuteen, kun saivatkin Jeesuksen takaisin. Hämmennys vaihtui iloon, riemuun ja rohkeuteen, Jeesus on meidän kanssamme, kuka voisi olla meitä vastaan! Mutta nyt he joutuvatkin luopumaan hänestä taas uudelleen, käsittelemään surua ja luopumista jälleen kerran. Luulen, että opetuslapsilla olivat ajatukset aivan sekaisin ja vaikeuksia keskittyä tulevaan. Jeesus kuitenkin lupasi heille Puolustajan, jota he eivät entuudestaan tunteneet.

Kun opetuslapset sitten vihdoinkin saivat Pyhän Hengen, heillä ei ollut epäilystäkään: Tämä on se Puolustaja, josta Jeesus puhui. Yhtäkkiä palaset alkoivat loksahdella paikalleen ja Jeesuksen sanat käydä järkeen. Kaikki oli täysin selvää. Odotuksen epävarmuus, huoli ja jännitys vaihtuivat helpotukseen, rohkeuteen ja iloon. Näin voisi käydä myös kuvitteelliselle ystävällemme: Se, mitä Jumala voi meille Pyhän Hengen kautta antaa on paljon enemmän, kuin mikään, mikä on tästä maailmasta.

Pyhä Henki toimii Jumalan tahdon mukaisesti, mutta eri tavalla meidän erilaisten ihmisten elämissä. Emme kaikki tarvitse samanlaista rohkaisua tai lohdutusta, vaan meillä on jokaisella omat vahvuutemme ja heikkoutemme. Ihmiselle, joka on epävarma ja pelokas, Pyhä Henki antaa rohkaisua ja varmuutta, kun taas ihmiselle, joka on ylpeä ja järkkymätön, Hän antaa nöyryyttä ja ymmärrystä. Toinen saattaa kokea vahvoja ja selkeitä tunnekokemuksia, mutta toiselle Pyhä Henki näyttäytyy salatummalla tavalla. Henki kuitenkin tekee työtä jokaisessa meissä kristityssä parhaaksi näkemällään tavalla. Hän kasvattaa sitä hyvää, mitä meissä on ja kitkee sitä paha, mitä meissä on. Tämä projekti ei tule valmiiksi elämämme aikana, mutta saamme jatkuvasti kasvaa Jumalan yhteydessä, jokainen omaan tahtiimme.

Opetuslapset saivat siis varmuutta, rohkeutta ja vahvuutta Pyhästä Hengestä. Ainakin hetken kaikki oli selvää. Mutta epätietoisena odottaessa näin ei ollut. Silloin mielen valtasi epävarmuus ja epäily, kenties jännittynyt ja epätietoinen odotus. Taaksepäin on helpompaa katsoa ja nähdä Jumalan suunnitelman toteutuneen joko historiassa tai omassa elämässä, mutta käsillä olevalla hetkellä Jumalan suunnitelmaa onkin paljon vaikeampaa arvioida. Mistä tiedän, olenko menossa oikeaan suuntaan? Johdattaako Jumala minua todella, vaikka tuntuu, että kuljen sokeana?

Aivan kuten opetuslapset, mekin odotamme elämässämme monia asioita, isompia ja pienempiä. Saatamme odottaa, mitä tulevaisuus tuo tullessaan: pätkätyöläinen miettii töidensä jatkuvuutta, yksinäinen miettii kumppanin löytämistä, nuoripari miettii lapsen saamista, koululainen miettii jatko-opintoja... Listaa voisi jatkaa loputtomiin. Tämän pyhän painotus onkin juuri odottamisessa. Siinä, että Jumala toimii aikanaan, kun Hän näkee sen parhaaksi. Meille odotus voi tuntua vaikealta ja tuskaiselta. Joskus pitkä odotus saattaa tuntua jopa siltä, että Jumala on vastannut ei. Mutta Jumalalla on suunnitelma. Silloinkin, kun ei siltä tunnu. Saatamme jälkeinpäin sen huomata, silloin se saattaa olla täysin selkeää.

Ajattelenkin, että odottaminen kutsuu meitä kärsivällisyyteen ja nöyryyteen. Siihen, että odotamme, mitä Jumalalla on meille sanottavaa, mitä Jumalalla on meille annettavaa. Että osaisimme pysähtyä, herkistyä ja kuunnella. Ehkä ottaa riskejäkin. Se ei aina ole helppoa. Toisille meistä pysähtyminen, kuunteleminen ja odottaminen on helpompaa kuin toisille. Itselleni se on aina ollut vaikeaa, olen helposti malttamaton ja minun on vaikeaa luottaa siihen, että tulevaisuus kantaa ja odotus palkitaan. Lähden helposti itse pyrkimään eteenpäin, pelaamaan varman päälle. Minun on vaikeaa jättää elämäni Jumalan käsiin ja luottaa odottamiseen. En usko, että olen yksin näiden tuntemusteni kanssa. Itseni kaltaisia ihmisiä haluaisinkin rohkaista: Ota riski. Katso, mitä tapahtuu. Kokeile, kantaako Jumala sinua. Voisin itsekkin ottaa vinkistäni vaarin, sillä uskon kyllä, että Jumala kantaa. Meistä jokaista. Meidän pitää vain uskaltaa odottaa.